

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 16. De mystico, sine sacro velamine, quid esset, & quare baptizatis
daretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

gestari nequiverit. Nec obest quod nos plures eundem pannum candidum adhibemus. Nam, cum ille fordibus non inficiatur, eo quod modico tempore vsui est, mutare in singulos baptizandos, necesse non est. Secus de candida antiquorum veste, quæ septem diebus iugiter ferebatur.

Vestis candidæ vestigium apud nos.

Demystico, siue sacro velamine, quid esset: & quare baptizatis daretur.

CAP. XVI.

EXigit locus, vt de mystico velamine aliquid dicatur, quandoquidem illud baptizatis dari solitum, veteres Patres meminerunt. Sed, quid fuerit mysticum velamen, explicandum est ante breuiter, quo facilius ea, quæ docere volumus, intelligi possint. Namque alij velamen à veste candida distinguere non videntur: vt S. Ambrosius, qui vestem candidam velaminis nomine appellat lib. de iis, qui mysticis iniciantur, cap. 7. Alij autem cum corona miscere, & confundere possunt: eo quod ad modum huius, baptizatorum capita obiret: atque ad regium genus indicandum adhiberetur. Sed nos, cum dicimus, velamen baptizatis fuisse datum, ita dicimus, vt pannus, à veste candida, & corona differens, eorum capiti impositus fuerit: ne vnctionis chrisina deleretur, aut deflueret. Sic enim existimare necesse est, quicumque vel omisissæ veterum Patrum

Mysticum velamen dabatur baptizatis.

Mysticum velamen quid esset.

lectionis, vel eius non bene intellecta susceptionem fugere velint. Concilij enim Bellouacensis Patres, cum de mystico velamine loquerentur, panni vocabulo vsi sunt: si quis (inquit cap. 121.) Voluerit chrismate pannum uerum linire, & super alium baptizatum mittere, non est absurdum. Ex quo omnes intelligunt, mysticum velamen pannum fuisse. In Ordine autem Romano prius albæ vestis, tum mystici velaminis mentio est: deportantur, inquit de fabb. S. in die, ipsi infantes ante eum, & dat singulis stolam candidam, & chrismale, & decem stiliquas. quod etiam facit Albinus Flaccus lib. de Diuin. Offic. cap. de fabb. S. Pasch. albis induitur vestimentis, propter gratiam regenerationis, & castitatem uita, & angelici splendoris decorem, tunc sacro chrismate caput perungitur, & mystico tegitur velamine, ut intelligat, se diadema regni, & sacerdotij dignitatem portare. & Rabanus Maurus lib. de Instit. Cleric. cap. 29. induuntur ergo albis vestibus, ut, quorum prima natiuitatis infantia uetuli erroris fuscauerat, habitu secunda regenerationis gloria praeferat indumentum. tegitur etiam, post sacram unctionem, caput eius sacro velamine, ut intelligat, se diadematis regni, & sacerdotalis dignitatis portitorem. & Glossa apud Grat. de consecrat. dist. 4. cap. 91. quaesitum fuit, quid significet vestis candida, qua baptizatus induitur: respondetur, quod significat munditiam, & puritatem, quam ablutus a peccatis usque in diem iudicij debet seruare, significat etiam gloriosam resurrectionem fidelium, & regnum futurum. tegitur etiam caput eius mystico velamine, ut intelligat, se debere potiri corona regni, &

Mysticum
velamen
fuit pan-
nus.

dignitate sacerdotali. Quod, mysticum velamen
 a veste candida distingui, argumētum est. cum
 vero baptizatorum corona ex floribus plerun-
 que, vel myrtho, & palma conflata esset, vela-
 men autem (vt iam dictum est) pannus fuerit,
 quis discrimen inter vnum, & alteram non vi-
 deat? Concilium etiam apud Belluacum cap.
 111, cum ostendere veller, nulla lege vetitum
 esse, vti dem mysticum velamen in plurium v-
 sum adhiberetur, dixit: *si quis veluerit chrismate*
pannum iterum, linire, & super alium baptizarum
mittere, non est absurdum. Vbi Glossa: *pannum,*
quo caput pueri chrismate circumcingitur, ne recens
unctio Episcopi deleatur, vel desinat, vel quo vertex
chrismate a presbytero perunctus obuoluitur. Igitur
 velamen chrismate infectum erat. Igitur ad il-
 lud conseruandum inuentum fuit. Non sum
 tamen nescius, alia mysteria, & causas huius
 velaminis afferri posse. Quarum illa principa-
 lis, & potior esto, & nos post baptismum, ad
 regium, & sacerdotale genus euectos esse, de-
 clararet. quod ne diuinasse potius, quam certo
 prodidisse dicamur, Albini Flacci testimoniū,
 cum cētis certe probandum, afferemus in me-
 diū, vnde huius moris causam abundē cognos-
 cere licebit. Is enim lib de Diuin. Offic. cap. de
 sabb. S. Paschæ, eandē sacræ vnctionis, & my-
 stici velaminis causam assignans, rem ita de-
 clarat: *sacro chrismate caput perungitur, & my-*
stico regitur velamine, vt intelligat, se diademate re-
gni, & sacerdotij dignitatem portare. Iisdem
 ferē verbis ad idem comprobandum plu-
 rimi Patres vsq; sunt: vt Rabanus Maurus

Mysticum
 velamen
 erat distin-
 ctum a ve-
 ste cādida.
 Mylicum
 velamen
 differebat
 a corona.

Mysticum
 velamen
 inuentum
 fuit ad cō-
 seruandum
 chrisma.

Alia causa
 mystici ve-
 laminis ad-
 hibendi.

lib. de Instit. Cleric. cap. 29. regitur enim, post
sacram unctionem, caput eius mystico velamine, ut
intelligat, se diadematis regni, & sacerdotalis digni-
tatis portitorem, iuxta Apostolum; Vos estis, inquit,
genus regale, & c. nam sacerdotes in veteri testamento
quodam mystico velamine caput semper ornabant.
Iuo Carnotensis serm. de sacram. Neophit. re-
gitur etiam post sacram unctionem, eius caput sacro
velamine: ut intelligat, se diademate regni, & sa-
cerdotali, sicut dictum est, dignitate potiri: & Glossa
apud Gratian. de consecrat. dist. 4. cap. 91. in
locum Rabani supra citatum: regitur etiam ca-
put eius mystico velamine, ut intelligat, se debere po-
tiri corona regni, & dignitate sacerdotali. Fortitan
quispiam dixerit: non ne igitur myticum ve-
lamen, si baptizatos regia, & sacerdotali di-
gnitate præditos esse, demonstrabat, cum co-
rona, qua ad idem indicandum utebantur, cõ-
uenisse, putandum est? Minime vero, non e-
nim, quæ eiusdem rei significandæ vim habet,
vicissim inter se commeant: cum memineri-
mus, baptismalem renunciationem institutam
esse, ut res humanas valere iuberemus: cuius
etiam causa nudi ad baptismum accedebant:
& omnino constet, mersionem, quæ in bap-
tismo fiebat. Christi mortem, & resurrectio-
nem retulisse: ad quam indicandam bap-
tismus quoque Paschatis peruigilio celebrari, &
calcei baptizatis dari solebant. Sed unde ve-
lamen istud, regale genus, aut Christi sacer-
dorum significandi vim habuit? Quia coronæ
simile erat, quæ regni symbolū est & sacerdo-
tes (inquit Rabanus loco citato) recepto more
capita

capita velabant. Vnde Ezechiel. 44. de Iudeis:
Vnde linea erunt in capitibus eorum: & de Gen-
tilibus apud Lucanum lib. 1.

— vittata sacerdos:
& Virgilium Aenid. 3.

— redimitus tempora vittis.

Pluraque alia scriptorum testimonia extant:
quae ego si persequi velim, immemor propo-
siti mei sum, quo mihi solummodo Christiano-
num ritus, non aliarum gentium mores, vel
inlicita literis mandare decretum est.

Sacerdotes
Hebraei, &
Gentiles
caput vela-
bant.

Cur velamen mysticum appellaretur; in eo filum ru-
beum insutum fuisse; ipsum tamen albi coloris
existisse; eius materia linum, emptor baptizan-
dus, vel Ecclesia; idem sacris de more verbis ex-
piari solitum; galea in morem paulatim in sum-
mo fastigiatum, & septem diebus delatum esse;
pluvius imponi licuisse; depositum, in Ecclesia vo-
sum cessasse; & quandiu illius usus duraverit;
deque origine gossipy in baptismo adhibendi.

CAP. XVII.

EX hac celebri significandi vi, etiam mystici
nomen inuenit. Quo modo ipse baptis-
mus non raro mylterium a Patribus dictus est:
Ambrosio lib. de Spir. sanc. cap. 11. in mylterio
interrogato trina defertur: Hieronymo ad cap. 6.
Amos: in mylterio primum renunciamus: & Hido-
ro Hispalensi lib. 2. de Offic. cap. 20. sales autem
in mylterio chatechumens dandos a Patribus inde

Velamen
cur mysti-
cum appel-
laretur
cap. 11.
Hieronymo
ad cap. 6.
Amos
Hido-
ro Hispalensi

B b b